

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: sekr. sąd. Izabela Kozińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Stare Miasto w Poznaniu Tomasza Jasińskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2019 roku na posiedzeniu

wniosku skazanego **Ł. M.**

o wydanie wyroku łącznego

postanawia:

1. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. i art. 85 k.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego Ł. M..
2. Na podstawie § 4 ust. 1- 3, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016.1714) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. M. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu.
3. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 03.04.2019r. skazany Ł. M. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania objęte wyrokami Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 28 lutego 2008r., sygn. II K 662/07, wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 14 stycznia 2009r., sygn. VIII K 1970/08, wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 lutego 2009r., sygn. VI K 2958/08 i wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. III K 304/10.

Ł. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 02 grudnia 2003r., sygn. **IV K 2785/03** za przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

II. Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 28 lutego 2008r., sygn. **II K 662/07** za przestępstwo z art. 177§ 1 k.k. popełnione w dniu 08 października 2007r., na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, wykonanie kary zarządzono postanowieniem z dnia 16 września 2010r.,

III. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 14 stycznia 2009r., sygn. **VIII K 1970/08** za przestępstwo z art. 178a§ 1 k.k. popełnione w dniu 11 lipca 2008r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z

warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, wykonanie kary zarządzone postanowieniem z dnia 29 czerwca 2010r.;

IV. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 lutego 2009r., sygn. **VI K 2958/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 16 sierpnia 2008r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

V. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. **III K 304/10** za:

- przestępstwo z art. 258 §1 k.k. popełnione w okresie od 17 maja 2009r. do 12 listopada 2009r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,,

- przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 02 października 2009r. do 21 października 2009r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

- przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 17 maja 2009r. do 12 listopada 2009r., na karę 2 pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

- przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 17 maja 2009r. do 13 listopada 2009r., na karę 2 pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

- przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 04 lipca 2009r. do 10 listopada 2009r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny zostały połączone i wymierzono kary łączne 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, nadto orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 3.625 zł;

VI. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 07 maja 2014r., sygn. **VI K 40/14** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 05 grudnia 2013r. do 06 grudnia 2013r., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 27 listopada 2014r., sygn. **II K 827/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 11 stycznia 2014r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego Ł. M., ponieważ wszystkie skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę

podlegającą łączeniu z poprzednimi karami. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego Ł. M. w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i następane k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r.

Stosownie do treści art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tej samej kwestii odnośnie tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega wątpliwości, że ukonstytuowany w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

Taki właśnie układ procesowy miał miejsce w odniesieniu do wyroków w sprawach IV K 2785/03, II K 662/07, VIII K 1970/08, VI K 2958/08, VI K 40/14 i II K 827/14, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie zakończonej wydaniem przez Sąd Rejonowy w Ślubicach postanowienia z dnia 10 lipca 2018r., sygn. II K 20/18, na mocy którego umorzono postępowanie o wydanie wyrok łącznego. Zatem orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego co do wskazanych powyżej spraw stoi na przeszkodzie powaga rzeczy osądzonej wyrażona w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k.

Natomiast faktem jest, że Ł. M. został również skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. III K 304/10, a zatem należało rozważyć przesłanki do wydania wyroku łącznego w tym zakresie.

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

W przedmiotowej sprawie czyny osądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. III K 304/10 popełnione zostały każdorazowo po wydaniu wyroków w sprawach IV K 2785/03, II K 662/07, VIII K 1970/08 i VI K 2958/08 i w związku z tym kary nim orzeczone nie podlegały łączeniu z żadną z kar orzeczonych wyrokami w sprawach IV K 2785/03, II K 662/07, VIII K 1970/08 i VI K 2958/08.

Chronologicznie kolejnym pierwszym wyrokiem przeciwko Ł. M. jest wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. III K 304/10. Badając daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw w sprawach VI K 40/14 i II K 827/14 stwierdzić należy, że przestępstwa objęte tymi wyrokami zostały popełnione po wydaniu wyroku w sprawie III K 304/10 i kary w nich wymierzone nie kwalifikowały się do połączenia z karą w nim wymierzoną.

Z uwagi zatem na brak warunków z art. 85 k.k. do połączenia kar orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2013r., sygn. III K 304/10 z karami orzeczonymi w wyrokach opisanych wyżej w punkcie I, II, III, IV, VI i VIII, postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego należało umorzyć, o czym orzeczono w punkcie 1 postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt 2 i 3 postanowienia.

SSO Izabela Dehmel